

[Paul Møller.]

at den høje regering i udenrigsministerens erklæring har forpligtet sig til årvågent at følge de seks landes arbejde med en landbrugsplan og ikke forspilde nogen mulighed for at nå frem til en varig ordning for vor landbrugsafsætning til det europæiske fællesmarked. Jeg vil gerne understrege, at det efter vort skøn er regeringen, der har og må have ansvaret for, hvilket tidspunkt der anses for bedst egnet til at indlede sådanne forhandlinger. Det er regeringen, der råder over vor diplomatiske repræsentation, og det er regeringen, der modtager dens indberetninger. Tidspunktet må derfor afgøres af regeringen, eventuelt efter samråd med det udenrigspolitiske nævni, og i denne overvejelse må selvfølgelig indgå den risiko, der er for på den ene side at svække den dansk-vesttyske handelsaftale og på den anden side, i tillid til denne aftales varighed, at forhale tidspunktet for gunstige forhandlinger med de seks, så at et sådant gunstigt tidspunkt bliver forpasset.

Jeg har gerne villet sige dette for at undgå fremtidige misforståelser. Ved vor afstemning i dag tager vi altså ikke stilling til, hvorvidt regeringen nu bør forhandle direkte med de seks landes fællesorganisation, eller på hvilket tidspunkt sådanne forhandlinger må indledes; men vi holder os til, at regeringen har forpligtet sig til ikke at forspilde nogen mulighed for at indlede sådanne forhandlinger på det gunstigste tidspunkt. Endelig har regeringen i sin erklæring forsikret os om, at den traktat, vi ratificerer, ikke hindrer os i at foretage sådanne ændringer i vor toldlovgivning, som måtte blive nødvendige, hvis Danmark alene, altså ikke de syv, men Danmark, skal slutte en traktat med de seks. Vejen til en associering toldpolitisk med de seks står således stadig åben for Danmark og for en fremtidig regering og et fremtidigt flertal i det høje ting.

Disse punkter i den højtærede udenrigsministers erklæring tillægger den konservative folketingsgruppe en sådan vægt, at vi, efter at forlig om told- og valutalogivningen er opnået, ser os i stand til at stemme for frihandelskonventionens ratifikation. Ansvaret for den skabte situation har for vort lands vedkommende det flertal,

der bemyndigede regeringen i sommer; men i denne situation kan vi med den her givne begrundelse tage medansvaret for, at Danmark tilslutter sig de syv.

Det er en betydningsfuld beslutning, vi er i færd med at tage, og det er efter vort skøn af afgørende betydning, at vi i dansk politik tager konsekvensen af denne afgørelse. At nedsætte omkostningsniveauet, skærpe konkurrenceevnen og bidrage til en opsparings- og investeringsfremmende politik, der letter erhvervenes omstillingsproces, som holder igen på de offentlige udgifter og forøger den enkelte borgers initiativ og lyst til at virke, bliver nu opgaven for dansk politik.

Sammen med venstre har vi fremlagt en sådan politik i fællesudtalelsen af 4. oktober 1959. Jeg er overbevist om, at kun hvis det danske folk følger retningslinjerne i denne udtalelse, vil vi kunne forvente den produktionsstigning, som kan gøre Danmark i stand til at overvinde de farer, som denne konvention indebærer, og til at udnytte de muligheder, som et hjemmemarked på 90 millioner mennesker giver det danske folk.

Måtte den konvention, jeg hermed således anbefaler tinget at godkende, blive indledningen til en ny økonomisk politik; så kan den blive til gavn for det danske folk.

A. C. Normann: Jeg vil gerne begynde med en enkelt bemærkning til venstres ærede ordfører, det ærede medlem hr. Per Federspiel, hvis referat af, hvad der er foregået i udvalget, jeg ikke kan godkende, idet det ærede medlem sagde, at der fra regeringspartierne side var blevet udvist en afvisende holdning, ja, at man simpelt hen afviste forhandling om venstres forslag om ejendomsskatterne.

Dette er ikke rigtigt; det er i alt fald ikke rigtigt for det radikale venstres vedkommende. Det, vi sagde til det ærede medlem hr. Anders Andersen, som på venstres vegne rejste spørgsmålet om omlægning af ejendomsskatterne, var dette, at spørgsmålet om ejendomsskatterne overhovedet ikke hørte hjemme i forbindelse med spørgsmålet om Danmarks indtræden i de syv, bl. a. af den grund, at vi har den opfattelse, at de vilkår, der er opnået for det danske